

ת"פ 60014/07/21 - מדינת ישראל נגד חאלד חמדאן

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 60014-07-21 מדינת ישראל נ' חמדאן

בפני
בעניין: כב' השופט אילן סלע
מדינת ישראל

המאשימה באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
ע"י עו"ד ישי זיגמי
נגד

חאלד חמדאן
ע"י ב"כ עו"ד אחמד עוואדה

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); עבירה של גניבת רכב לפי סעיף 413(א) לחוק; עבירה של פריצה לרכב לפי סעיף 413 לחוק; עבירה של חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק; עבירה של החזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 413 לחוק; עבירה של כניסה לישראל שלא כדין לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952; עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961; ועבירה של נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי, התש"ל-1970.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 14.07.21 בשעות הערב, פגש הנאשם באדם שזהותו אינה ידועה (להלן: "האחר"), אשר הציע לו להיכנס לישראל, לגנוב רכב ולנהוג בו בחזרה לרמאללה תמורת 300 ₪. הנאשם נענה להצעה. לשם ביצוע העבירה, צייד האחר את הנאשם במברג, שלט "חלופי" לרכב ובמכשיר דיאגנוסטי המאפשר את קידוד השלט לרכב. בהמשך אותו הערב, טיפס הנאשם על גדר ההפרדה ונפגש עם האחר, אשר הסיע אותו לשכונת פסגת זאב בירושלים, שם חנה רכב מאזדה 3 שנת 2016, אשר נרכש שבוע קודם לכן ב-76,000 ₪. בשלב זה עזב האחר את המקום, והנאשם השתמש בכלים שברשותו בכדי לפרוץ אל הרכב ולגנובו.

3. לאחר שצלח במעשיו, החל הנאשם בנסיעה לכיוון רמאללה, בכביש שבין מחסום חיזמא ליישוב אדם: כביש דו סתרי מפותל, בעל גדר הפרדה וללא שוליים, אשר בחלקו הראשון הוא בעל נתיב נסיעה אחד, ובחלקו השני מתפצל לשני נתיבי נסיעה. בלשי משטרה שהבחינו ברכב, ביצעו חסימה בהמשך הדרך במטרה לבדוק את הנאשם, שעה שבמקביל החלו בלשים ברכב סמוי וברכב נוסף לנסוע בעקבותיו. כאשר הבחין הנאשם בחסימה, ביצע פניית פרסה

והחל נוהג במהירות נגד כיוון התנועה באחד מן הנתבים במטרה להימלט מהשוטרים. הבלשים באחד מכלי הרכב הסתובבו ודלקו אחרי הנאשם, והחלו לרדוף עכשיו במטרה לגרום לו לעצור תוך הפעלת כריזה ואורות מהבהבים, בעוד הבלשים ברכב הסמוי ניסו לחסום את שני נתיבי הנסיעה. הנאשם לא עצר או האט, וחמק מן הרכב הסמוי תוך שהוא גורם לו לפגיעות פח. בכל מהלך המרדף נסע הנאשם בניגוד לכיוון התנועה.

4. בשלב זה של המרדף, מקטע הכביש הפך לכביש בו נתיב נסיעה אחד. שני כלי רכב נוספים שהבחינו בנאשם הדוהר לקראתם, סטו מנתיב נסיעתם וביצעו בלימת פתע, אשר גרמה לתאונה ביניהם, שהובילה לפגיעות פח וכאבי גב לאחד מהמעורבים. כשהגיע הנאשם לצומת, ביצע פנייה חדה שמאלה בניגוד לכיוון התנועה, ואיבד שליטה על הרכב הגנוב בו נהג. כתוצאה מכך, התנגש הנאשם בחוזקה בבטונה שהוצבה במקום, דבר אשר הוביל לנזקים כבדים לרכב הגנוב והוא הוכרז כ"אבדן גמור".

5. מאחר והנאשם תושב רמאללה, לא הוגש תסקיר שירות המבחן. לצד זאת, בהסכמת הצדדים, הגיש ב"כ הנאשם את תסקיר המעצר של הנאשם. כמו כן, הוגשה בהסכמה תמונה של הרכב הסמוי שחסם את דרכו של הנאשם, המתעדת את הנזקים שנגרמו לו.

טיעוני ב"כ הצדדים

6. בטיעוני לעונש, ביקש ב"כ המאשימה לקבוע מתחם אחד עבור כל העבירות. עם זאת, הוא ביקש לפרט תחילה אודות המתחם בכל אחת מן העבירות. בעבור עבירת הגניבה, ביקש לקבוע כי המתחם נע בין 18 ל-30 חודשי מאסר, שכן מדובר בעבירת גניבה ברף החמור, בה בוצע שימוש במכשירים מתוחכמים לשם הגניבה, וכן הרכב הגנוב הושבת לגמרי ונגרם לו אובדן מלא, זאת לאחר ששימש לביצוע העבירות. בנוגע לעבירת סיכון חיי אדם נטען, כי המתחם נע בין 4.5 ל-5 שנות מאסר, שכן מדובר במרדף ארוך, נגד כיוון התנועה, כאשר הנאשם נוהג ללא רישיון, תוך סיכון עוברי דרך. נהיגה זו אף הובילה בפועל לפגיעה בשלוש מכוניות מלבד המכונית הגנובה שהורדה מהכביש בעקבות התאונה בסופו של המרדף. בנוגע לעבירת הכניסה לישראל ללא היתר נטען, כי מדובר בכניסה לישראל שכל מטרתה היא לבצע עבירת גניבה. בסיכום הדברים, עתר ב"כ המאשימה למתחם שנע בין 55 חודשים ל-70 חודשי מאסר, לצד עונש מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעי העבירה, והפנה לפסיקה התומכת בטענותיו.

7. באשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם צוינו כשיקולים לקולא דבר היותו של הנאשם צעיר כבן 19, נעדר עבר פלילי, אשר הודה בעבירות וחסך זמן שיפוטי. לכן נתבקש למקם את עונשו בשליש התחתון של המתחם אולם לא בתחתיתו, הן בשל כך שהנאשם לא השיב את הרכב הגנוב שנהרס ולא את תמורתו, והן בשל האמור בתסקיר, כי לצד ההתרשמות שהסיכוי להישנות המעשים נמוכה, הנאשם חסר מודעות להשלכות המעשים המיוחסים לו.

8. מנגד, ב"כ הנאשם טען כי מאחר ומדובר על אירוע מתמשך, הרי שעל פי ההלכה הפסוקה יש לקבוע מתחם ענישה אחד ולא היה מקום לפירוט המתחמים השונים על ידי ב"כ המאשימה. ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר במאורע מתפתח, אשר החמיר את מצבו של הנאשם מעבירת גניבה בלבד לעבירות נוספות, דבר אשר הנאשם לא תכנן. הוא טען כי הנאשם נוצל בידי אדם אחר, שניצל את מצוקתו הכלכלית של הנאשם, וסיפק לו אמצעים, הדריך אותו, הסיע

אותו למקום הביצוע ולאחר מכן נטש אותו, זאת תמורת תשלום סכום כסף קטן מאוד לנאשם, אשר היה חיוני לו לפרנסת משפחתו. דבר זה מלמד, לשיטתו, כי לנוכח העדר עבר פלילי של הנאשם, קיים ספק אם הנאשם היה מבצע את העבירות אילולא אותו אחר שסייע לו.

9. אשר לעבירת סיכון חיי אדם, ביקש ב"כ הנאשם להסביר כי מדובר היה בסיטואציה מפחידה עבור הנאשם אשר ניסה להימלט ממנה מתוך חוסר ניסיונו באירועים שכאלה. לרוע מזלו, מדובר היה בהתחמקות בעייתית מאחר והנאשם מצא עצמו בכביש בעל נתיב אחד, עם גדר הפרדה בין הנתיבים לכיוונים השונים. עם זאת, מדובר באירוע קצר שנמשך פחות מדקה ונפרס על פני פחות מקילומטר, כאשר בסופו עצר הנאשם בהזדמנות הראשונה שהייתה לו. הנאשם גם לא ניסה לנגח את הרכב שחסם את דרכו, אלא אך השתפשף בו בצורה מינורית. ב"כ הנאשם אף מתח ביקורת על פעולות השוטרים, אשר רדפו אחרי הנאשם והובילו להחרפת המצב, שעה שהיה אפשר להימנע מהמרדף, אשר גם התנהל לדבריו בניגוד לנוהל המשטרה לאופן ביצוע מרדף. עם זאת צוין, כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, והודה במיוחד לו מבלי לנהל את ההליך.

10. ב"כ הנאשם הגיש מספר כתבי אישום, אשר אינם חמורים פחות, לטענתו, מבחינת הנסיעה המסוכנת של הנאשם במהלך המרדף, ועם זאת בהם בחרה המאשימה להגיש כתבי אישום בעבירות חמורות פחות של מעשה פזיזות שהוגשו לבית משפט השלום. הוא הדגיש כי תוצאות העבירה לא חמורות, שעה שנגרמו אך נזקי פח קלים ונזק גוף קל שנגרם לנהג עובר דרך אשר בלם בצד הדרך.

11. באשר לנאשם ביקש ב"כ הנאשם להדגיש כי מדובר על צעיר כבן 18.5 שנים, אשר רק לפני רגע קט היה קטין, דבר שיש בו להביא להקלה בעונש. הוא הוסיף, כי הנאשם התייתם מאב ומאם כשעדיין היה קטין, ומצא עצמו דואג לפרנסת אחיו הקטנים ועובד בניקיון ובמסעדות, ללא שיש לו דמות שמכוונת אותו או עוזרת לו למצוא את דרכו, נסיבות אשר הובילו אותו לפעול באופן הישרדותי ולהתפתות ולעשות את המעשה המסוכן נשוא האישום תמורת 300 ₪. הוא הוסיף כי הפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה עוסקת בנאשמים בעלי עבר פלילי, דבר שיוצר הבדל משמעותי בין אותם מקרים לבין הנאשם. עוד הוסיף כי מתסקיר המעצר עולה כי הסיכון להישנות העבירה נמוכה, כך שהסיכוי שהנאשם ישתקם הוא סיכוי גבוה מאוד. הוא הפנה לפסיקה, ובפרט לכזו הנוגעת לגילו הצעיר של הנאשם, המלמדת כי יש להקל בעונשו.

12. הנאשם לא ביקש להוסיף על דברי סגורו, אך ציין, במענה לשאלת בית המשפט כי אחיו (מאב ואם) בני 17, 15 ו-14, והם מתגוררים בבית אחותו ברמאללה.

דין והכרעה

13. העבירה החמורה והעיקרית בה הורשע הנאשם היא עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. עבירה זו נועדה להגן על הערכים החשובים ביותר, הגנה על חיי אדם ושלמות גופם של משתמשים בדרכים. עבירה זו לא נעשתה על רקע של נסיעה פזיזה בעלמא, כי אם במהלך ניסיון הימלטות משוטרים שדלקו אחריו, זאת לאחר שביצע עבירה גניבה שנעשתה אף היא ברף גבוה נוכח התכנון והתחכום, שכללה הצטיידות בציד מקצועי מתקדם. את העבירה ביצע הנאשם

תוך שהוא פוגע בגבולות המדינה ונכנס לתוכה כדי לפגוע באזרחיה. אך בדרך נס מעשיו של הנאשם לא הביאו לנזק גדול יותר. במעשיו אלו פגע הנאשם בערכים של הגנה על הקניין, שמירת ביטחונם ושלוותם של אזרחי המדינה, בערכים של פגיעה בשלטון החוק עת נמלט מהאמונים על אכיפת החוק, ופגע בזכותה וחובתה של המדינה לשמור על גבולותיה ושעריה מפני כניסה של זרים המבקשים לשהות בה שלא כחוק. מדובר בעבירה שיש בה פוטנציאל לסיכון בטחוני, בפרט כשמדובר במי שנכנס לגבולות המדינה שלא כדין על מנת לפגוע באזרחיה.

14. בפסיקתו של בית המשפט העליון חוזרת ונשנית החומרה היתרה שבעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ועל הצורך להחמיר בענישתם של נאשמים שהורשעו בנהיגה פרועה ומסוכנת במטרה להימלט מפני המשטרה (ראו אך לדוגמה: ע"פ 8664/19 **בכר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.03.20); ע"פ 4860/14 **מדינת ישראל נ' חואלד** (פורסם בנבו, 10.03.15); ע"פ 1535/06 **לוי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 7.06.06); ע"פ 8703/11 **מדינת ישראל נ' ג'אבר** (פורסם בנבו, 14.08.12)). הנאשם פגע באופן חמור בערכים המוגנים האמורים, כאשר יצר סיכון ממשי לחיי אדם תוך נסיעה פרועה נגד כיוון התנועה בכביש חד נתיבי מפותל וללא שוליים, אשר אינו מותיר מקום לעוברי הדרך להימלט מפני הרעה השועטת לקראתם. ואך המזל הטוב אשר עמד לנאשם הוביל לכך שהאירוע נגמר ללא פגיעה חמורה בגוף או בנפש.

15. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מלמדת על מתחמים שונים בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, תוך הבחנה בין מידת הסיכון שנשקפה ממעשה עבירה והשאלה האם קדם לעבירת הסיכון מעשה עבירה אחר, אשר הוביל ליצירת המצב בידי הנאשם. כבר בשלב זה יצוין כי בניגוד לטענות הסנגור, מידת הסיכון שיוצר מעשה העבירה מושפעת לא רק מפרק הזמן בו התמשכה העבירה, כי אם גם מן המעשים עצמם בנסיבות האירוע, סוג כלי הרכב בו נהג מבצע העבירה, תנועתם של כלי רכב נוספים בדרך, והאפשרות של אלו להימנע מפגיעה ולבלום בזמן.

· כך, בת"פ (מחוזי-י) 61473-08-20 **מדינת ישראל נ' אבו חאמד** (פורסם בנבו, 4.10.21), נידון עניינו של נאשם חסר רישיון נהיגה, שגנב רכב מסוג יונדאי. במרדף שהתנהל אחריו, נמלט הנאשם מהשוטרים בנסיעה מהירה עד שהגיע למחסום משטרה. בניסיונו לעקוף את המחסום, התנגש הנאשם ברכב המשטרה וגרם נזק לרכב, וחבלות לשוטרים שבתוכו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע מ-30 עד 48 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, שהיה כבן 21 וללא עבר פלילי, הוטל עונש של 32 חודשי מאסר בפועל.

· בדומה, גם בע"פ 8664/19 **בכר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.03.20), נידון עניינו של נאשם אשר ברח משוטרים אשר קרא לו לעצור בשל נהיגתו הפרועה. הנאשם חצה רמזור אדום וקו הפרדה רצוף במספר הזדמנויות. בערכאה הדיונית בבית המשפט המחוזי בחיפה, נקבע כי מתחם העונש ההולם נע מ-22 ל-44 חודשי מאסר, והוטל על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל. בערעור שהגיש הנאשם נקבע, כי על עברייני תנועה בנסיבות כאלו, ראוי להטיל 3 שנות מאסר ואף יותר. הערעור נדחה.

· בת"פ (מחוזי-מרכז) 30955-11-09 **מדינת ישראל נ' נבטיטי** (פורסם בנבו, 20.09.10) אליו הפנתה המאשימה, גנב הנאשם משאית ונהג בה ללא רישיון. במרדף שהתנהל אחריו, עבר הנהג שלושה צמתים ברמזור אדום והתנגש ברכב נוסף מבלי לעצור ולבחון את תוצאות פגיעתו. באותו עניין נגזרו על הנאשם 72 חודשי מאסר, מתוכם 60 חודשים בפועל, לצד פסילת הנאשם מקבלת רישיון למשך 5 שנים מיום שחרורו ופיצוי לנהג הנפגע. אכן, נכונות טענות הסנגור כי בת"פ (מחוזי-מרכז) 30955-11-09 בעניין **נבטיטי** מדובר היה בנאשם בעל עבר פלילי אשר ביצע את העבירה במשאית, דבר אשר יש בו ליצור סכנה גדולה יותר מאשר רכב פרטי. ברם, טענה זו נכונה במידה דומה גם לפסיקה אליה הפנה הוא עצמו, בע"פ 4894/13 **סלע נ' מדינת ישראל** (23.01.14), בה הושת

על נאשם עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, לאחר שביצע את העבירה בעודו נוהג בשכרות על אופנוע.

בת"פ (מחוז-ת"א) 5078-04-13 **מדינת ישראל נ' שטארה** (פורסם בנבו, 4.11.13), פרצו הנאשמים מחסום משטרה לאחר שגנבו רכב וטענו כי אין להם תעודות זהות. בהמשך, נסעו בתוך העיר מודיעין במהירות גבוהה תוך חציית צמתים ברמזור אדום, עד שלבסוף נטשו את הרכב וברחו. נקבע כי מתחם הענישה בגין עבירת הסיכון לחיי אדם בנתיב תחבורה נע מ-3.5 עד 5 שנות מאסר, וצוין כי העונש המקובל בפסיקה הינו כ-4 שנים. על אחד הנאשמים באותו עניין, זה שנהג ברכב, הושת עונש של 5 שנות מאסר, חרף היותו של הנאשם מפרנס יחיד למשפחתו ולשבעת אחיו, אך גם נוכח קיומו של עבר פלילי בעבירת גניבת רכב ועבירות כניסה לישראל.

16. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי דין מהם ביקש ללמד על מתחם עונש נמוך יותר של 12-14 חודשי מאסר. ברם, עיון בהם מלמד כי הם שונים בתכלית מהמקרה שבפני, הן בשל כך כי מדובר היה בבריחה משוטרים מבלי שקדם למרדף ביצוע פשע, והן, ובעיקר, בשל כך שרמת הסיכון שנשקפה ממעשיהם של הנאשמים באותם מקרים הייתה נמוכה פי כמה מאשר במקרה זה. כך, בע"פ 10340/07 **מדינת ישראל נ' חובלשוילי** (פורסם בנבו, 6.02.08), לא נתן הנאשם זכות קדימה לרכב אחר, ואף חצה שני צמתים ברמזור אדום. כך בת"פ (מחוז-י-ם) 57462-12-14 **מדינת ישראל נ' אלחטיב** (פורסם בנבו, 30.03.16), ברח הנאשם במהירות גבוהה תוך חציית קו הפרדה רצוף וביצוע עקיפות מסוכנות. מעשים אלו, אשר כמובן, אין להקל בחומרתם, אינם משתווים למעשיו של הנאשם, אשר היו חמורים פי כמה הן בעזות של הנאשם והן בסיכון הנשקף מהם, שעה שהנאשם נסע במהירות נגד כיוון התנועה בכביש בין עירוני, בחלקו עם נתיב אחד בלבד כשאין דרך לנטות ימין ושמאל. נותר אך לדמיין מה היה עלול לקרות במידה של התנגשות חזיתית עם רכב הבא ממול באותו נתיב כשהוא נוסע במהירות וכלל אינו מצפה לראות רכב דוהר לקראתו. מטעם זה גם אין מקום לטענות ב"כ הנאשם כי המאשימה יכולה הייתה לייחס לנאשם עבירה פחותה בחומרתה מהעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה כפי שהיא עושה במקרים אחרים. נהיר לכל, כי מקרה זה בחומרתו לא יכול היה לסבול סעיף חיקוק קל יותר. יצוין, כי בגזר דין נוסף אליו הפנה ב"כ הנאשם (ת"פ (מחוז-ת"א) 50168-07-12 **מדינת ישראל נ' אל קדיים** (פורסם בנבו, 21.02.13)) בנסיבות דומות למקרה שבפני, לפיהן נמלטו נאשמים ממרדף משטרה לאחר ביצוע עבירת שוד, כשהם חוצים במנוסתם רמזורים באור אדום ונוסעים נגד כיוון התנועה, הוטל על הנהג עונש של 57 חודשי מאסר.

17. במקרה זה יש לתת את הדעת לצד התכנון המוקדם והתחכום גם לעובדה שהנאשם אמנם ביצע את העבירה אך מי שיזם אותה והשפיע על הנאשם לעשותה היה אחר שזהותו אינה ידועה, כשיש בסיס שהוא ניצל מצוקה אישית וכלכלית של הנאשם. הסכום הנמוך שהנאשם הסכים לקבל בשל מעשיו והסיכון הנשקף מהם, 300 ₪, מצביע על כך, ויש בו גם כדי ללמד על הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה. לצד זאת יש לציין את הנזק שנגרם ממעשי הנאשם - הן לרכב הגנוב שהושבת כליל, הן לכלי הרכב שנפגעו תוך כדי מנוסה וניזוקו קלות, והן לנזק הקל שנגרם לאחד מנוסעי אותם כלי רכב שנפגעו - ואת הנזק הרב שיכול היה להיגרם גם לפגיעה בגוף ובנפש ונמנע אך בדרך נס.

18. בשים לב אפוא לכל האמור, לנסיבות החמורות של ביצוע העבירות השונות, בכללן נסיבות הנהיגה המסוכנת שבאה אחרי פריצה וגניבת רכב בדרך מתוחכמת, ותוך כניסה לישראל שלא כדין; בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו ולמדיניות הפסיקה הנוהגת במקרים דומים (בכלל זה הפסיקה שהובאה בת"פ (מחוז-י-ם) 3236-09-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (ניתן ביום 6.01.22, טרם פורסם)), אני סבור כי מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו נע מ-36 ל-60 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, פיצוי לנפגעים, ושליטת רישיון נהיגה.

מכאן לנאשם.

19. הנאשם, יליד 2002, צעיר כבן 18.5, יתום מאב ומאם, ואחראי על כלכלתם של שלושת אחיו הקטנים (אחים מאב ומאם), בני ה-17, 15 ו-14. לנאשם גם 5 אחים נוספים (אחים מאב), אשר הגדול בהם בן כ-48. מהתרשמות קצין המבחן עולה כי הנאשם חסר מודעות להשלכות המעשים והסיכונים שהיו כרוכים בהם. אך עם זאת, הוא העריך כי הסבירות שהנאשם ישוב על מעשיו בעתיד נמוכה.

20. לצד האמור - גילו הצעיר והפגיעה בבני משפחתו - יש לזקוף לנאשם את העדר עבר פלילי ואת הודאתו במיוחס לו. יש להביא בחשבון את נסיבות חייו האישיות, ואת ההשפעה של העונש על אחיו הקטנים. מצב משפחתו של הנאשם קשה ומצער אך הוא אינו מאפשר להקל עימו מעבר לגזירת עונשו בסמוך לתחתית המתחם, כשלצד זאת, יש להביא בחשבון את הנזק שנגרם לבעל הרכב הגנוב והוא לא פוצה עליו.

21. בשים לב לכל האמור אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 36 חודשי מאסר בפועל אשר יימנו מיום מעצרו - 15.07.21.

ב. 9 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם כן הנאשם יעבור עבירת רכוש מסוג פשע או עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, בתקופה של שלוש שנים ממועד שחרורו ממאסר.

ג. 6 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם כן הנאשם יעבור עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה על חוק הכניסה לישראל, בתקופה של שלוש שנים ממועד שחרורו ממאסר.

ד. פסילה בפועל מלהחזיק ו/או לנהוג ו/או לקבל רישיון נהיגה למשך 18 חודשים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר.

ה. 9 חודשי פסילה מלקבל לאומלהחזיק רישיון נהיגה עלתנאילמשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, כשהתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

ו. פיצוי לבעל הרכב הגנוב בסך של 2,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.03.2022. המאשימה תמסור את פרטי בעל הרכב במזכירות בית המשפט עד ליום 15.02.22.

ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ב שבט תשפ"ב, 24 ינואר 2022, במעמד המתייצבים.

